

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 70 / שבת ראש השנה תשפ"ד

לכל קוראי 'הדרך של אבא'
ולכל בית ישראל
ברכת 'שנה טובה ומתוקה'

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ב.

"עד היכן כיבוד אב ואם"

כמה דפים מקדישה השבוע הגמרא לאחת המצוות החשובות והשכיחות ביותר, שלמרבית הצער אינה מקבלת את מעמדה הראוי לה, מצוות כיבוד אב ואם.

מצוה זו הינה בעלת ערך חריג; אין בה 'דרבנן', כל חלק בה - כיבוד ההורים, מוראם, וכל שאר פרטי המצווה - כולם 'דאורייתא'.

אל חדרו של ה'בבא סאלי' נכנסו אם ובנה. האשה התלוננה שבנה אינו מכבדה, והצדיק הזדעזע. הוא הושיב את הצעיר וסיפר לו: "אחי הקדוש רבי דוד הי"ד, מי שכונה 'עטרת ראשנו' ונרצח על ידי מושל ישמעאלי אכזר, שמע פעם את אבי, רבי מסעוד, כשהוא נאנח בחוליו. 'אבא, אינך צריך להיאנח כל כך' - טען אחי, ואבא השיב בכאב: 'אני נאנח על המרגלית הזוהרת שהייתה לי, ועתה הועם זוהרה...'. אחי שהבין את הכוונה החוויר, ועל אתר חלץ את נעליו כמנודה. שנה שלימה ישן בבית הכנסת, ובסיומה בא לבקש את סליחת אביו. עוד טרם נכנס לבית הוא נפל ארצה, נכנס בזחילה, וזעק: 'אבא מחל לי, למה לי חיים אם אבי כועס עלי!'". הצדיק סיים את סיפורו, והצעיר הנרעש פנה לבקש את סליחת אימו.

איך זה קשור אלינו?

כולנו מחפשים סגולות ליום הדין, כיצד נזכה להיחתם לחיים. הרי לנו הבטחת התורה, לא סגולה: "כבד את אביך ואת אמך, למען יאריך ימך".

יום שבת

השבוע התחלנו בס"ד מסכת קידושין

דף ל':

"את והב בסופה"

הגמרא השבוע מתארת: רב ותלמיד, אב ובנו, עוסקים יחד בתורה ולפתע ניטש ביניהם ויכוח, הוויכוח מתלהט, הטונים נעשים גבוהים, ולצופה מן הצד נראה שהם הפכו לשונאים זה לזה, אך אם הוא ימתין עד הסוף יגלה שהם חוזרים ונהיים לאוהבים. על כך אומר הפסוק: "את והב בסופה" - סופו של ויכוח תורני הוא תמיד אהבה!

כך היא דרכה של תורה, היא חיה ותוססת. מגיד השיעור מתנצח עם לומדי ה'דף', הוא מבין כך והם אחרת, לא משנה מי יצדק בסוף, התוצאה תהיה ריבוי שלום ואהבה. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, הלא כן?!

שני צעירים למדו בחברותא סוערת בשיבת לומז'א בפתח תקוה. האחד היה חיים שאול קרליץ, לימים מגדולי רבני בני ברק, והשני יונה פיוֹנֶטְק, לימים משקדניה הבולטים של ירושלים. שוטר שעבר במקום ושמע קול צעקות והכאות מיהר להיכנס לשיבה, כולו דרוך. כשנכנס ראה את שני הצעירים, אדומים ונסערים, מתנצחים ביניהם בצעקות תוך שהם חובטים על הסטנדרים שלפניהם. רק החיוכים הרגועים של הסובבים הצליחו לשכנע את השוטר שלא להפסיק בכח את ה'תגרה' שהתפתחה בין שני ידידי אמת אלו.

איך זה קשור אלינו?

התורה תורת חיים היא, הסערה שהיא מביאה בלימודה טבעית היא, גם השלום והאהבה שאחר כך.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל'.

"רשדי דיסנא ארישא וקא ממטי ליה לינוקא לבי כנישתא"

הגמרא השבוע מספרת: רבי חייא בר אבא פוגש את רבי יהושע בן לוי צועד במהירות לכיוון בית הכנסת כשראשו מכוסה בסדין פשוט, ולצידו בנו הקטן... רבי יהושע שהזדרז להביא את הילד ללימוד התורה לא הספיק לכסות את ראשו בצורה מכובדת "על מה הבהילות" תמה רבי חייא, ורבי יהושע השיבו: "הנחלת התורה לילד שקולה כמעמד הר סיני, וכי איני צריך למהר למעמד שכזה?".

למדנו מכך שמעמד הר סיני מעולם לא פסק, הוא מתמשך מדור לדור, ובכל עת שאנו דואגים ללימוד התורה של בנינו אנו שותפים בו.

ויכוח מתמיד שרר בין הנהגה למלווה בהסעה המובילה לתלמוד תורה; ב'סטנדרים' דאז הייתה דלת הרכב נפתחת באופן ידני וכרוכה בטרחה לא מבוטלת, וכל אחד מהם סבר שעל השני מוטל לעשות זאת. הגאון רבי ציון אבא שאול שהתבקש להכריע לא הצליח להבין: "ילד הנוסע ללמוד תורת ה' הוא מעין ספר תורה, פתיחת דלת הטנדר דינה אפוא כפתיחת ארון הקודש. אז אתם מתווכחים מי מבינכם יזכה בפתיחת הארון?!". לשמע הדברים נאלמו השנים דום והוויכוח תם.

איך זה קשור אלינו?

'מעמד הר סיני!' 'פתיחת הארון!' נבין את המשמעות של הטרחה הקדושה שאנו עושים מדי בוקר בשליחת הילדים לתלמוד התורה, ונתייחס לכך בהתאם.